

& quæ maximè ad actionem, est ea, quæ dicta est. Talis enim agnitio & peripetia aut misericordiam habebit, aut metum: quæ limum actionum Tragœdia imitatio supponitur. præterea verò & aduersa fortuna uti, & prospera in talibus continget. Iam quoniam agnitio quorundam est agnitio, alia quidem sunt alterius ad alterum solùm cum fuerit manifestus alter, quis sit: aliquando verò ambos oportet agnoscere, vt Iphigenia ab Oreste agnita est ex missione epistolæ: illi autem erga Iphigeniam alia opus fuit agnitione. Ac duæ quidem fabulæ partes circa hæc sunt, peripetia, & agnitio. Tertia verò est passio. Atque ex his peripetia, & agnitio expositæ sunt. Passio verò est actio habens vim interrimendi, aut graues dolores afferendi, vt quæ in aperto sunt mortes, & eiulationes, & vulnerationes, & quæcunque talia.

CAPVT XII.

IAm partes Tragœdiæ, quibus vt formis oportet uti, prius diximus. At secundum quantitatem, & in quas ipsa diuiditur separatas, hæc sunt, prologus, epifodium, exodus, choricum, & huius quidem vna pars parodus: altera verò stasimum. Atque hæc quidem communes omnium: propriæ verò illæ à scena, & commi. Ac prologus est pars integra Tragœdiæ ante chori parodum. Epifodium pars integra Tragœdiæ interiecta inter integros choricos cantus. Exodus pars integra Tragœdiæ, post quam non est chori cantus. Choricis autem parodus prima distinctio inter grati chori: stasimum verò cantus chori sine anapesto, & trochæo. At commus lamentatio communis chori, & à scena. Ac partes quidem Tragœdiæ, quibus oportet uti, prius dictæ. At secundum quantitatem, & in quas ipsa diuiditur separatas, hæc sunt.

CAPVT XIII.

Quæ verò oportet spectare, & quæ oportet cauere constituentes fabulas, & vnde erit Tragœdiæ opus, sequitur, vt dicamus, post illa, quæ adhuc dicta sunt. Quoniam igitur constitutionem pulcherrimæ Tragœdiæ oportet esse non simplicem, sed nexam, eamq. terribilium, & miserabilium imitationem (hoc enim proprium huiusmodi est imitationis. Primum quidem manifestum est neque æquos viros iuuuatos apparere oportere ex prospera

A κῆ ἡ μέγιστα τῆς ἀσφῆξεως, ἢ εἰρημὸν ὄσιν. ἢ γδ τοιαύτη ἀναγνώσεως κῆ ἀειπέτεια, ἢ ἔλεον ἔξεται, ἢ φόβον οἶον ἀσφῆξεων ἢ τραγωδία μίμνησι ὑποκίπτει. ἔτι ἢ κῆ τὸ ἀτυχεῖν κῆ τὸ ἀτυχεῖν ἐπὶ τῷ περὶ τούτων συμβῆσθαι ἐπειδὴ ἡ ἀναγνώσεως τῶν ὄσιν ἀναγνώσεως. ἔπι ἢ ἀναγνώσεως, κῆ ἄρῃ εἰσι διατρέου παρὸς τὸν ἔτερον μόνον, ὅτῃ αἰ ἢ δῆλος ἔπερος πῆς ὄσιν. ὅτε δῖ ἀμφοτέρους δέτ ἀναγνώσει-
 B σαυτῶν, ἢ ἄρῃ Ἰρημύεια τῷ Ὀρέστῃ ἀειγναρι-
 ὀδη ἐκ τῆς πέμψεως τῆς ὀπισθοκῆς ἐκείνῳ ἢ παρὸς τῷ Ἰφίγῆμειαν δῆλος ἔδει ἀειγναρι-
 στας. Δύο ἄρῃ οὐκ τῷ μύθου μέρι πῆρα ταύτῃ ὄσιν, ἀειπέτεια κῆ ἀναγνώσεως τείτον ἢ, πά-
 ρος. τούτων ἢ ἀειπέτεια ἄρῃ κῆ ἀειπέτεια
 εἰρημ. πάρος δέ ὄσιν ἀσφῆξεως φθαρτικῆ ἢ ὀ-
 δυνεσῶν ὄσιν, οἱ τὲν τῷ φανερῷ διαταται, κῆ αἰ
 C ἀειπέτεια κῆ τῶσφς, κῆ ὅσα τοιαύτα.

Κεφάλαιον β.

Mερὶ ἢ τραγωδίας, οἷς ἄρῃ εἰς εἶδεισι δέτ χρεῖσται, ἀρῃ τρεῖν εἰπομῆ κῆ τὸ ποσόν, κῆ εἰς ἀ διαμετῆται κῆ χωρισμῆρα, τῶσφς ὄσιν ἀρῃ τρεῖν, ἔπεισθῶν, ἔξοδος, χρεῖ-
 κῆ κῆ τούτου, τὸ ἄρῃ πῆρα τῆς, τὸ ἢ σῆσι-
 μον κοινὰ ἄρῃ οὐκ ἀπαύτων ταύτα. ἔδει ἢ,
 D τὰ δῶτ τῆς σκηνῆς κῆ κόμμοι. ἔστ δέ ἀρῃ τρεῖν
 ἄρῃ, μέρος ὄλον τραγωδίας, τὸ παρὸς
 χρεῖν παρῶδου. ἔπεισθῶν δέ, μέρος ὄ-
 λον τραγωδίας, τὸ μεταξὺ ὄλον χρεῖκῶν
 μελῶν. ἔξοδος δέ, μέρος ὄλον τραγω-
 δίας, μετῶ ὅ ἔκ ἔστ χρεῖν μέλος. χρεῖ-
 κῆ κῆ, πῆρα τῆς ἄρῃ, ἢ πῆρα τῆς ὄλου
 χρεῖν σῆσιμον ἢ, μέλος χρεῖν, τὸ ἄρῃ ἀνα-
 πῆσθῶν κῆ ἔρχομῶν κόμμοι ἢ, ὄρῃος καιὸς
 E χρεῖν κῆ δῶτ σκηνῆς. μέρι ἄρῃ οὐκ τραγω-
 δίας, οἷς ἄρῃ δέτ χρεῖν ἀρῃ τρεῖν, κῆ
 ἢ τὸ ποσόν κῆ εἰς ἀ διαμετῆται κῆ χωρισμῆρα,
 ταύτῃ ὄσιν.

Κεφάλαιον γ.

ΩΝ ἢ δέτ σφῆξεως, κῆ ἀ δέτ ὄλλα-
 δέτ σφῆξεως, κῆ ἀ δέτ ὄλλα-
 F πῆρα τῆς τραγωδίας ἔργον, ἢ σφῆξεως
 αἰ εἰρημύειας. ἔπειδὴ
 οὐκ δέτ τῷ σφῆξεως ἔπῃ τῆς κῆ μέγιστος
 τραγωδίας, μῆ ἀπλῆ, δῆλῶ πεπληγμέ-
 νῳ, κῆ ταύτῃ φοβερῶν κῆ ἐλεεινῶν ἔπῃ
 μιμητικῶν (ἔπῃ γδ ἔπῃ τῆς πῆρα τῆς μι-
 μῆσεως ὄσιν) παρὸς τῶν δῆλον, ὅπῃ οὐτε τοῖς ὀπισθεῖς ἀσφῆξεως δέτ μεταβῆσθῶντας φαίνεσθαι
 ἔξ ὄλου.

μῆσεως ὄσιν) παρὸς τῶν δῆλον, ὅπῃ οὐτε τοῖς ὀπισθεῖς ἀσφῆξεως δέτ μεταβῆσθῶντας φαίνεσθαι ἔξ ὄλου.